

[Formanden.]

1) Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændringer i lov nr. 120 af 7. maj 1937 om lærlingeforholdet [af Per Hækkerup m. fl.]

og

forslag til lov om ændring af lov om lærlingeforholdet [af Alfred Jensen m. fl.].

2) Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i færdselslov og lov om motorkøretøjer.

3) Fortsættelse af første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

Mødet hævet kl. 16⁴⁵.

7. møde.

Torsdag den 23. oktober kl. 10.

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigå dagsordenens første to punkter, og vi går til behandling af dagsordenens punkt 3:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Erik Eriksen): Det er naturligvis med en ikke ringe spænding, at medlemmerne af en mindretalsregering lytter til ordførertalerne ved finanslovens første behandling. Det synes efterhånden at være skik, at sommeren er de stærke mænds tid. Når rigsdagen åbner, er det heldigvis muligt at tage bedre bestik. Herinde fanger bordet. Det er mig da også en glæde, at der hos alle de demokratiske ordførere blev givet tilslutning først og fremmest til at fuldende forhandlingerne om en ny grundlov, men også fra tre partier til udenrigs-

og forsvarspolitikken og fra tre, måske fire partier, til centrale dele af regeringens økonomiske politik.

Jeg vil gerne omtale visse af de mere principielle synspunkter, som de ærede ordførere kom ind på, hvorimod fagministrene selv vil svare på de spørgsmål, der rettedes til dem indenfor deres område.

Den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. H. C. Hansen, syntes at have forladt den socialdemokratiske påstand, som i denne sommer er benyttet, jeg kan sige indtil trivialitet, og hvorefter regeringen ingen andel har i forbedringen af vor valutastilling, idet denne alene skulle skyldes de ændrede forhold ude i verden. Det ærede medlem ville gerne have lov til at glæde sig over forbedringen sammen med de andre partier, som har ydet deres saglige bidrag til lovgivningsarbejdet. Naturligvis skal socialdemokratiet have lov til sammen med os andre at glæde sig herover. Socialdemokratiet har nemlig væsentlig andel i æren for det forholdsvis gode resultat. Socialdemokratiet har som bekendt været med til at vedtage forbrugsbegrænsende foranstaltninger såsom forhøjede indirekte afgifter på en række varer. Herigennem gjordes der en indsats for at bringe forbruget i rimeligt forhold til vor økonomiske evne. Og der er vist ingen i denne sal, som i mindste måde vil se bort fra socialdemokratiets andel og ære på dette område.

Også på andre felter har socialdemokratiet deltaget i gennemførelsen af en økonomisk politik, som har haft gode virkninger for vort land.

Det virker derfor lidt nedslående, at socialdemokraterne synes at ville pille de mest ubehagelige konsekvenser ud af en politik, som de selv har ikke ringe lod i, og om jeg så må sige give „de andre“ skylden.

Der findes næppe en socialdemokrat, som ikke på forhånd var klar over, at de pålagte afgifter ville medføre en nedgang i forbruget af visse varer, således at der måtte opstå en vis arbejdsløshed, indtil den således frigjorte arbejdskraft havde fundet beskæftigelse andetsteds. Jeg har derfor svært ved at se, hvorledes socialdemokraterne kan svinge sig op til nogen moralsk forargelse over, at produktion og beskæftigelse er gået noget ned i en række af de fag, som er ramt af afgiftsforøgelserne.

Endvidere ved det ærede medlem for-